

Returning to the opening question

1. Chaggai 1:2, 2:3-5

(ב) פה אמר ד' צְבָקוֹת לֵאמֹר הֲעַם הַזֶּה אָמְרוּ לֹא עַתָּה בֵּית ד' לְהִבְנוֹת:...

(ג) מִי בְכֶם הִנְשָׂאָר אֲשֶׁר רָאָה אֶת הַבַּיִת הַזֶּה בְּכַבֹּדוֹ הָרִאשׁוֹן וְמָה אַתֶּם רֹאִים אֹתוֹ עַתָּה הֲלֹא כְמֹהוּ כְּאִין בְּעֵינֵיכֶם: (ד) וְעַתָּה חֲזַק זְרַבְבָּל נְאֻם ד' וְחֲזַק יְהוֹשֻׁעַ בֶּן יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְחֲזַק כָּל עַם הָאָרֶץ נְאֻם ד' וְעִשׂוּ כִּי אֲנִי אִתְּכֶם נְאֻם ד' צְבָקוֹת: (ה) אֶת הַדְּבָר אֲשֶׁר פָּרַטִי אִתְּכֶם בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְרוּחִי עִמָּדְתָּ בְּתוֹכְכֶם אֵל תִּירְאוּ:

This nation has declared: The time has not come, the time for the house of G-d to be built!
Who among you remains who saw this house in its initial glory, and what do you see now? It is like nothing in your eyes! Now be strong, Zerubavel, this is the word of G-d. And be strong, Yehotzadak, the High Priest! And be strong, nation of the land! This is the word of G-d! Do, for I am with you; this is the word of G-d, Lord of Hosts. The pact I made with you when you left Egypt, and My spirit, stands among you; do not fear!

The Second Revolution: Communal Tefillah

2. Melachim I 8:30

וְשָׁמַעְתָּ אֵל תְּהַנִּיחַ עַבְדְּךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתְפַּלְלוּ אֵל הַמָּקוֹם הַזֶּה וְאַתָּה תִּשְׁמַע אֵל מְקוֹם שְׁבִתְךָ אֵל הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַעְתָּ וְסָלַחְתָּ:

You shall hear the pleas of Your servant and Your nation Israel, which they will pray toward this place, and You will hear in Your residence in the heavens...

3. Mishnah Taanit 4:2

וכי היאך קרבנו של אדם קרב והוא אינו עומד על גביו? התקינו נביאים הראשונים עשרים וארבע משמרות, על כל משמר ומשמר היה מעמד בירושלם של כהנים של לויים ושל ישראלים...

How could a person's offering be brought, without him present? The early prophets enacted 24 shifts, and for each shift there were *kohanim*, *leviyyim* and *yisraelim* gathered in Jerusalem...

4. Talmud, Berachot 7b

אמר ליה רבי יצחק לרב נחמן: מאי טעמא לא אתי מר לבי כנישתא לצלוויי? אמר ליה: לא יכילנא. אמר ליה: לכנפי למר עשרה וליצלי. אמר ליה: טריחא לי מלתא. ולימא ליה מר לשלוחא דצבורא, בעידנא דמצלי צבורא לייתי ולודעיה למר. אמר ליה: מאי כולי האי? אמר ליה: דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי, מאי דכתיב ואני תפילתי לך ד' עת רצון - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין.

Rav Yitzchak said to Rav Nachman: Why didn't the master come to the synagogue to pray? He replied: I couldn't. He said: Let the master gather 10 and pray! He replied: It is difficult. He said: Let the master tell the leader to have someone inform him when the community prays! He replied: Why? He said: For Rabbi Yochanan cited Rabbi Shimon bar Yochai to say: What is the meaning of Psalms 69:14, "And I, this is my prayer to You at a time of [Divine] desire?" When is a time of desire? When the community prays.

5. Rabbi Moshe ben Yosef diTrani (Mabit), Beit Elokim, Shaare haYesodot 38

מזמן משה רבינו ע"ה עד הכנסת הגדולה היתה השכינה נגלית במקום הקרבן והיתה נבואה עדיין בישראל והיתה נשמעת תפלת כל יחיד ויחיד וברכתו לא-ל-ית' על הנאתו מזה העולם. וזהו הטעם אצלי על מה שנראה כי באותו הזמן לא היו מתקבצים ישראל בכל מקומות מושבותם ערב ובקר וצהרים במקום מיוחד להתפלל בו תפלת ציבור אלא כל אחד היה מתפלל ביחיד במקום שיזדמן לו, כי לא מצאנו בנביאים וכתובים תפלת ציבור עד אחר החרבן שתקנו אנשי כנסת הגדולה י"ה ברכות ודברים שבקדושה שאינן בפחות מעשרה. וגם כי משה תיקן להם לישראל שיהיו קורין בתורה בשני ובחמישי ושבת והיא בכלל הדברים שאינן בפחות מעשרה, אפילו הכי לענין התפלה שלא היתה סגנון אחד בפי הכל אלא כל אחד כפי צחות לשונו, נראה שכל אחד היה מתפלל ביחיד במקום שיזדמן לו.

From the time of our master Moses until the Great Assembly, the *Shechinah* was revealed at the site of offerings, and prophecy remained in Israel, and each individual's prayer and blessing to G-d for his benefit from this world was heard. To me, this is why Jews did not gather in their communities in those days, evening and morning and afternoon, at a special site, to pray as a community. Rather, each one prayed individually wherever it happened – for we do not find in the Prophets or Writings a communal prayer, until after the destruction, when the Great Assembly enacted eighteen blessings and the sacred recitations that require a *minyan*. Granted that Moses enacted for Israel that they should read from the Torah... but as far as prayer, which did not have one form for all but rather each person spoke according to the purity of his tongue, it appears that each person prayed privately, wherever he could.

6. Talmud, Berachot 6a

תניא, אבא בנימין אומר: אין תפלה של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת, שנאמר: לשמוע אל הרנה ואל התפלה, במקום רנה שם תהא תפלה.
Abba Binyamin said: A person's prayer is heard only in the synagogue, as it is said, "To hear the *rinah* and the prayer"
– In the place of *rinah*, there shall the prayer be.

7. Talmud Yerushalmi, Berachot 4:4

א"ר תנחום בר חנינא צריך אדם לייחד לו מקום בבית הכנסת להתפלל ומה טעם [שמואל ב טו לב] "ויהי דוד בא עד הראש אשר השתחוה שם לאלקים" אין כתיב כאן, אלא "אשר ישתחוה שם לאלקים"

One must designate his site in the synagogue. Why? Samuel II 15:32 says, "And David came to the front," not "where he prayed [once] to G-d" but "where he would [continually] pray to G-d."

8. Devarim 12:11

וְהָיָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ד' אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ לְשִׁכְן שְׁמוֹ שָׁמָּה תֵבִיאוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר אֶנְכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם עוֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם מִעֲשׂוֹתֵיכֶם...

In the place your G-d will choose for His Name to reside, there you shall bring that which I instruct you to bring – your burnt offerings, celebration offerings, your tithes...

9. Hosheia 14:2-3

שובה ישראל עד ד' אלקיך כי כשלת בעונך: קחו עמכם דברים ושובו אל ד' אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו:

Return, Israel, to Hashem your Gd, for you have stumbled in your sin. Take words with you and return to Gd, tell Him: Forgive all sin and accept [our] good, and we will complete the bulls with our lips.

10. Talmud, Taanit 27b

אמר רבי יעקב בר אחא אמר רב אסי: אלמלא מעמדות לא נתקיימו שמים וארץ, שנאמר ויאמר ד' אלקים במה אדע כי אירשנה, אמר אברהם: רבונו של עולם! שמא ישראל חוטאין לפניך אתה עושה להם כדור המבול וכדור הפלגה? אמר ליה: לאו. אמר לפניו: רבונו של עולם, הודיעני, במה אירשנה? אמר ליה: קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת וגו'. אמר לפניו: רבונו של עולם, תינח בזמן שבית המקדש קיים, בזמן שאין בית המקדש קיים מה תהא עליהם? - אמר לו: כבר תקנתי להם סדר קרבנות, בזמן שקוראין בהן לפני - מעלה אני עליהם כאילו הקריבום לפני, ואני מוחל להם על כל עונותיהם.

Avraham said: Master of the Universe! Perhaps the Jews will sin before You, and You will do to them as You did to the Flood generation and the Haflagah generation? Hashem replied: No.

Avraham said: Master of the Universe! Please tell me, in what merit will I inherit it? He said: Take to Me...

Avraham said before Him: Master of the Universe, that is fine when the Beit haMikdash endures, but what will happen to them when the Beit haMikdash does not endure?

Hashem said: I have already enacted the order of *korbanot* for them. When they read it before Me, I will consider it as though they had brought them before Me, and I will forgive them for all of their sins.

What's so great about the Amidah? Part 1: Imposing Structure

11. The Amidah, with Megilah 17b

- Shevach (Divine greatness)
  - (1) *Avot* - Our historical connection to Gd
  - (2) *Gevurah* - Gd has the power to aid us
  - (3) *Kedushah* - Gd as arbiter and judge
- Bakashah (requests)
  - (4) Wisdom (Phase I begins)
  - (5) Aid with Repentance
  - (6) Forgive us
  - (7) Redeem us from suffering (Phase II begins)
  - (8) Heal us
  - (9) Crops
  - (10) Return of the exiles (Phase III begins)
  - (11) Restore justice
  - (12) Punish the saboteurs

- (13) Reward the righteous
- (14) Return to Jerusalem
- (15) Restore the family of King David
- (16) Hear our voices (Summary)
- Hodaah (thanks)
  - (17) Return the offerings
  - (18) We thank You
  - (19) Give us peace

12. Talmud, Megilah 17b-18a

תנו רבנן:

- מנין שאומרים אבות? שנאמר "הבו לד' בני אלים"
  - ומנין שאומרים גבורות? שנאמר "הבו לד' כבוד ועז"
  - ומנין שאומרים קדושות? שנאמר הו' לבו לד' כבוד שמו, השתחוו לד' בהדרת קדש."
  - ומה ראו לומר בינה אחר קדושה? שנאמר "והקדישו את קדוש יעקב ואת אלקי ישראל יעריצו" וסמך ליה "וידעו תעי רוח בינה."
  - ומה ראו לומר תשובה אחר בינה? דכתיב "ולבבו יבין ושב ורפא לו."
  - אי הכי לימא רפואה בתרה דתשובה? לא סלקא דעתך, דכתיב "וישב אל ד' וירחמהו ואל אלקינו כי ירבה לסלות."
  - ומאי חזית דסמכת אהא? סמוך אהא! כתב קרא אחרינא "הסלת לכל עונכי, הרפא לכל תחלואיכי, הגואל משחת חייכי."
  - למימרא דגאולה ורפואה בתר סליחה היא? והכתיב "וישב ורפא לו!" ההוא לאו רפואה דתחלואים היא, אלא רפואה דסליחה היא.
  - ומה ראו לומר גאולה בשביעית? אמר רבא: מתוך שעתידין ליגאל בשביעית, לפיכך קבעוה בשביעית.
  - והאמר מר: "בששית קולות, בשביעית מלחמות, במוצאי שביעית בן דוד בא!" מלחמה נמי אתחלתא דגאולה היא.
  - ומה ראו לומר רפואה בשמינית? אמר רבי אחא: מתוך שנתנה מילה בשמינית שצריכה רפואה, לפיכך קבעוה בשמינית.
  - ומה ראו לומר ברכת השנים בתשיעית? אמר רבי אלכסנדר, כנגד מפקיעי שערים, דכתיב "שבר זרוע רשע," ודוד כי אמרה בתשיעית אמרה.
  - ומה ראו לומר קיבוץ גלויות לאחר ברכת השנים? דכתיב "ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא."
  - וכיון שנתקבצו גלויות נעשה דין ברשעים שנאמר "ואשיבה ידי עליך ואצרף כבר סיגך," וכתיב "ואשיבה שפטיך כבראשנה."
  - וכיון שנעשה דין מן הרשעים כלו המינים, וכולל זדים עמהם שנאמר "ושבר פשעים וחטאים יחדו."
  - וכיון שכלו המינים, מתרוממת קרן צדיקים דכתיב "וכל קרני רשעים אגדע, תרוממנה קרנות צדיק," וכולל גירי הצדק עם הצדיקים שנאמר "מפני שיבה תקום והדרת פני זקן" וסמך ליה "וכי יגור אתכם גר."
  - והיכן מתרוממת קרנם? בירושלים שנאמר "שאלו שלום ירושלים ישליו אהביך."
  - וכיון שנבנית ירושלים בא דוד שנאמר "אחר ישבו בני ישראל ובקשו את ד' אלקיהם ואת דוד מלכם."
  - וכיון שבא דוד באתה תפלה שנאמר "והביאותים אל הר קדשי ושמתים בבית תפלתי."
  - וכיון שבאת תפלה באת עבודה שנאמר "עולתיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי."
  - וכיון שבאת עבודה באתה תודה שנאמר "זבח תודה יכבדנני."
  - ומה ראו לומר ברכת כהנים אחר הודאה? דכתיב "וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם, וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים."
  - אימא קודם עבודה? לא סלקא דעתך דכתיב "וירד מעשת החטאת וגו'" מי כתיב "לעשות?" "מעשת" כתיב.
  - ולימרה אחר העבודה? לא סלקא דעתך דכתיב "זבח תודה."
  - מאי חזית דסמכת אהא? סמוך אהא! מסתברא עבודה והודאה חדא מילתא היא.
- ומה ראו לומר שים שלום אחר ברכת כהנים? דכתיב "ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם" - ברכה דהקב"ה שלום, שנאמר "ד' יברך את עמו בשלום."

Our sages taught:

- What is the source for reciting a blessing about our ancestors? It is written, "Give praise to Gd, children of the mighty ones."
- What is the source for reciting a blessing about Gd's power? It is written, "Give praise to Gd, for glory and strength."
- What is the source for reciting a blessing about Gd's holiness? It is written, "Give praise to Gd, for the glory of His Name, bow to Gd in the greatness of His holiness."
- Why recite a prayer for wisdom after the blessing of Gd's holiness? It is written, "They will sanctify the Holy One of Yaakov, and praise the Gd of Israel...and those of wandering spirit will know wisdom."
- Why recite a prayer for repentance after the prayer for wisdom? It is written, "His heart will understand, and he will repent, and Gd will heal him."...
- Why recite a prayer for redemption in the 7th blessing? Because we will be redeemed in the 7th year...
- Why recite a prayer for healing in the 8th blessing? Rav Acha explained that circumcision is on the 8th day, and it requires healing.

- Why recite a prayer for the crops in the 9th blessing? Rabbi Alechsandri explained that this prayer is against those who gouge prices, and King David spoke against them – “He will break the arm of the wicked” – in the 9th chapter of Tehillim.
- Why recite a prayer for ingathering of the exiles after the prayer for the crops? It is written, “Behold, Israel, you will put forth branches and bear fruit for my nation, Israel, when you come near.”
- Once the exiles are gathered in, Gd will judge the wicked, as it is written...
- Once the wicked are judged, the attackers of Torah will be gone, as it is written...
- Once the attackers of Torah are gone, the horn of the righteous will be raised, as it is written...
- Where will the horn of the righteous be raised? In Yerushalayim, as it is written...
- Once Yerushalayim is rebuilt, the son of David will come, as it is written...
- Once the son of David comes, our prayers [in the Temple] will come, as it is written...
- Once our prayers [in the Temple] will come, the Temple service will come, as it is written...
- Once the Temple service comes, our thanks will come, as it is written...
- Why do we recite the blessing of the Kohanim after the blessing of thanks? As it is written...
- Why is “Sim Shalom” after the blessing of the Kohanim? As it is written, “And they will place My Name upon the Jewish people, and I will bless them,” and the Divine blessing is Shalom, as it is written, “HaShem will bless His nation with Shalom.”

13. Mishnah Berachot 1:4 (11a)

בשחר מברך שתיים לפנייה ואחת לאחריה, ובערב שתי' לפנייה ושתי' לאחריה, אחת ארוכה ואחת קצרה. מקום שאמרו להאריך אינו רשאי לקצר, לקצר אינו רשאי להאריך. לחתום אינו רשאי שלא לחתום, ושלא לחתום אינו רשאי לחתום:

14. Meiri to Berachot 11a

ומה שקראו אמת ואמונה "ארוכה" מפני שצריך להזכיר בה ענין יציאת מצרים וקריעת ים סוף ומכת בכורים... וקורא השכיבנו "קצרה" שלא הוזכר בה אלא תפלה על המזיקים ושאר הצרות. ולא נקראת קצרה מצד הנסח אלא מצד הענין. או שמא אף מצד הנסח הוא קוראה "קצרה", ואף על פי שאינה קצרה ממש, לגבי חברתה קצרה היא...

15. Rabbi Aharon HaLevi to Berachot 11a

ודאי פירושא ד"אחת ארוכה ואחת קצרה" בנוסח שלהן קאמר, דנוסח אחת מהם ארוך והינו אמת ואמונה, ונוסח השנית קצר דהינו השכיבנו... וזו קשיא למה שאנו נוהגין לומר פיוטין בברכות של ק"ש. ויש לומר שלא אמרו אלא בתורת קבע שאסור לקבוע בהן אריכות או קצור לשנות ממטבע חכמים...

16. Yirmiyahu 17:14

רְפָאֵנִי ד' וְאַרְפֵּא הוֹשִׁיעֵנִי וְאַנְשְׁעָה כִּי תִהְיֶה לְתִי אֶתָּה:

17. Rabbi Yechiel Michel Epstein, Aruch haShulchan Orach Chaim 5:2

ובכל הברכות והתפלות אנו מדברים אליו ית' בלשון נוכח, "ברוך אתה", ובמזמורים והודאות יש כמה שאומרים "אתה הוא", נוכח ונסתר, והענין מובן כי עצמותו יתברך נעלם מכל נעלם, וגם השרפים והאופנים אינם יודעים ורק ע"י מעשיו ניכר לנו ולהם. וזהו שאומרים "ברוך כבוד ד' ממקומו" כלומר שכבודו יתברך משיגים, והם פעולותיו בכל מקום שהם, ולא עצמותו. וזהו שאומרים "אתה הוא" כלומר "אתה מצד פעולותיך הוא מעצמותו". ולכן בתפלות שאנו מבקשים ממנו יתב' שיעשה כך וכך הלא מדברים מצד פעולותיו, ולכן אומרים "אתה..."